

Časopis království českého 1904. Redaktoři: Frant. Kvapil, Čeněk Zibrt. Ročník LXXVIII. Svazek první a druhý. Ta zvezek přináší več zanimivých razprav in spisov, med drugimi spis A. Kasparja: „Z korrespondence Julia Zeyera.“

Koncert „Glasbene Matice“ na korist penzijskemu fondu 14. maja t. l. Pod vodstvom dičnega koncertnega vodje g. M. Hubada so nastopili dne 14. maja t. l. v veliki dvorani „Narodnega doma“ gojenci „Glasbene Matice“ in izvajali krasen program. Koncerta glavni namen je bil, pokazati, kako vsestransko in temeljito se goji v „Glasbeni Matici“ vokalna in instrumentalna glasba. Ta koncert bi bil pač zaslužil še boljše udeležbe, kajti moralni uspehl je bil pač popoln — ne pa tako tudi gmotni. Nastopil je v prvi točki pomnoženi vojaški koncert, in sicer z dr. Ant. Dvořákem „Slovanskimi plesji“ št. 4. (D-dur). Sodelovalo je v orkestru 13 gojencov goslačev „Glasbene Matice“ in nekaj drugih gospodov, ki so iz prijaznosti prevzeli ta posel. Orkester je bil torej jako številjen, in bil je krasen užitek, poslušati slavnoznane „Slovanske plese“, ki so se pod obče priznamen odličnim vodstvom g. koncertnega vodje M. Hubada z vso vnemo in preciznostjo izvajali. Tudi Fr. Schubertova simfonija v „H-molu“ je bila izborna naštudirana in je napravila na poslušalce kar najboljši vtisk. Gojenci goslači so svirali precizno in neustrašeno in so nemalo pripomogli ensemblu goslačev do odličnega uspeha. S tem nastopom je „Glasbena Matica“ pokazala, da se gojenci v šoli za goslarje pod g. prof. Vedralom prav temeljito in s pridom uče. Tudi v zadnji točki, v dr. Ant. Dvořákovem „Slavnostnem spevu“, so gojenci goslači sodelovali v orkestru. S solom na klavirju je nastopila gdč. Vida Prelesnik. Igrala je Lisztov „Notturno št. 3.“ in V. Novakovo „Slovaško suito št. 3.“ Obe težki skladbi je izvajala gospodična na pamet, zelo čuvstveno in sigurno ter je žela zaslужeno priznanje. Tudi gdč. Ana Kilar je krasni prvi stavek Beethovnove „Sonate za klavir v C-duru“ na pamet odlično igrala. Obe gospodični sta že iz zadnjih šolskih koncertov občinstvu v spominu kot zelo nadarjeni in spretni pianistinji, ki delata čast takо zavodu kakor svojemu učitelju. Zelo nadarjeni gojenc na gosli, gosp. Niko Štritof, je sviral „Koncert za violino št. 23.“; spremiljal ga je na klavirju gosp. prof. Vedral. Ton in tehnika sta občinstvo presenetila, kajti redki so tako mladi gojenci s tako umetniškim pojmovanjem. Občinstvo je mlademu nadebudnemu vijolinistu burno aplavdiralo. Gosp. dr. Gvido Sernea je pel K. Löweja nordiško balado „Div“ in Iv. pl. Zajca „Domovini i ljubavi“. Uspehl je bil lep in je žel gosp. solist zaslужeno priznanje osobito z lahkejšo Zajčeve pesmijo, ker je prva za solistov glasovni obseg in moč manj prikladna in razmeroma težka. Zaključil se je koncert s „Slavnostnim spevom“ dr. Ant. Dvořáka ob spremiščanju orkestra. Pel je šolski dekliški in dijaški zbor in oddelek ženskega zbora „Glasbene Matice“. Ta skladba — zadnje glasbeno delo te vrste prerano umrlega češkega mojstra — se je tukaj prvič proizvajala. Skladba ni pretežka, pa veličastna in izrazovita. Zbor mladih pevk in pevcev je rešil brez hibe svojo častno nalogu, za kar gre neomejeno priznanje neumornemu koncertnemu vodji gosp. Hubadu, ki je vzgojil tako izboren pevski naraščaj.

P-r.